

Veterinari sportaši

Veterinarian in sport

Džaja, P.

Sažetak

Iz prikupljenih podataka 75 veterinara (osim djelatnika Veterinarskoga fakulteta) bavilo se s 22 vrste sporta. Najzastupljenija je sportska disciplina bila nogomet s 20 veterinara, atletika i rukomet su zastupljeni sa sedam veterinara i jahanje s pet veterinara, alka i gimnastika s po četiri veterinara, odbojka s tri veterinara, dizanje tegova, odbojka, ragbi, tenis veslanje, košarka, stolni tenis s po dva veterinara. Hrvanjem, skija- njem, boćanjem, karateom, tekwandom, šahom, streljaštvom, planinarenjem i ronjenjem bavio se po jedan veterinar. U 8 pojedinačnih sportova (gimnastika – 3, jahanje – 2, tekwando – 1, karate – 1, ragbi – 1, ronjenje – 1, streljaštvo – 1 i tenis – 1, nogomet – 1, atletika – 1), veterinari su imali 13 reprezentativaca (Čaklec, Savić, Markulin, Pavić, Šimleša, Putnik, Marijan, Sumić, Dukić, Teskeredžić, Mašek, Herljević, Gutzmirtl) te 2 seniorska veteranska reprezentativca u tenisu i atletici (Herljević i Damjanović). U tri momčadska sporta (nogomet – 2, odbojka – 2 i vaterpolo – 1) veterinari su imali pet reprezentativaca bivše države (Radeljević, Budimčević, Katić, Medarić i Župančić). U dva su sporta u ovom radu navedeni kolega Šimleša (jahanje i alka) te kolega Gutzmirtl (atletika i odbojka).

Ključne riječi: veterinari, sportaši

Abstract

According to the data collected, a total of 75 veterinarians (with the exception of Veterinarian Faculty staff) practised 22 different sporting disciplines. The most prevalent sporting disciplines were soccer, played by 20 veterinarians, handball played by nine veterinarians, athletics and table tennis played by seven veterinarians, horseback riding involving five veterinarians, the Sinj Alka (a traditional Croatian competition which includes riding) and gymnastics with four veterinarians involved in each, volleyball with three veterinarians, weightlifting, rugby, rowing, tennis, rowing, basketball with two veterinarians in each. Wrestling, skiing, boating, table tennis, karate, taekwondo, chess, shooting, mounting climbing and scuba diving were practised by one veterinarian each. In eight individual sports (gymnastics - 3, riding - 2, taekwondo - 1, karate - 1, rugby - 1, diving - 1, shooting - 1, tennis - 1, soccer - 1, athletics - 1) veterinarians had 13 representatives as follows: Čaklec, Savić, Markulin, Pavić, Šimleša, Putnik, Marijan, Sumić, Dukic, Teskeredžić, Mašek, Herljević, and Gutzmirtl) and two veteran veterinarian representatives were involved in tennis and athletics (Herljević, Damjanović). In three team sports (soccer - 2, volleyball - 2 and water polo - 1), there were five veterinarian representatives in the former state (Radeljević, Budimčević, Katić, Medarić and Župančić). This study also includes colleagues involved in two sports: Šimleša (riding and Alka from Sinj), and Gutzmirtl (athletics and volleyball).

Key words: veterinarians, sportsmen

Dr. sc. Petar DŽAJA, dr. med. vet., redoviti profesor, Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; email: dzaja@vef.hr

**U pisanju ovog rada velika zahvalnost na danim podacima prof. dr. sc. Slavku Bambiru, prof. emeritusima Mensuru Šehiću i Hrvoji Maziji te prof. dr. sc. Josipu Kosu.*

Uz sve nastojanje da skupim što više podataka o sportašima veterinarima s terena, svjestan sam da ovaj tekst neće biti kompletan, da će u njemu biti izostavljeno dosta imena i da je nastao čitajući sve In memoriam iz svih časopisa, te po pričanju starijih kolega profesora i veterinarima s terena. Uz svu volju i želju te uloženi trud pri prikupljanju podataka vjerovatno su neka imena izostavljena, ali samo iz razloga što nismo za njih čuli ili nismo do njih došli. Ovaj je rad dobro uporište za nadopunu budućih i nekih sigurno izostavljenih sportaša veterinarima. Zato se autor ovog rada nada Vašim novim obavijestima o bilo kakvim sportskim aktivnostima kolega veterinarima koje će biti nadopuna ovog rada i zaokružena priča o veterinarima kao sportašima ili sportskim djelatnicima. U prošlom smo broju pisali o veterinarima sportašima koji su djelatnici Veterinarskoga fakulteta u Zagrebu, a sada opisujemo veterinare sportaše koji rade u veterinarskoj djelatnosti u drugim veterinarskim organizacijama.

Geza Almadi (1930. – 2005.)

Rođen je 14. listopada 1930. u Batini, a diplomirao je 27. rujna 1958. u Sarajevu. U mladosti bio je aktivan nogometaš NK Batina (Karlović, 2006.).

50

Vjeran Baranović (1980.)

Rođen je 14. ožujka 1980., a diplomirao je 19. lipnja 2009. godine. Za vrijeme studija bio je član rukometne ekipe Veterinarskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u kojoj sudjeluje u sveučilišnim prvenstvima i na Humanijadi. Od 2011. g. počeo je rekreativno trčati i te je godine istrčao prvi polumaraton na Zagrebačkom maratonu. Od 2012. g. član je atletskog kluba „Sljeme“ otkad redovito trenira (još uvijek je aktivni član), a 2013. g. je istrčao svoj prvi maraton u Ljubljani, kad sudjeluje na ultra utrci „Forest Gump“ – ekipno – štafeta na 6 sati i osvaja treće mjesto. Godine 2015. g. istrčao je ultramaraton Zagreb – Čazma (61,8 km) a 2017. g. sudjeluje u biciklističkoj utrci „Zagreb Granfondo“ – 90 km. Dosad je istrčao 10 maratona (Pariz 2 puta, Ljubljana 2 puta, Zagreb 3 puta, Plitvice, Sljemenski maraton), 30-tak polumaratona te nekoliko desetaka raznih utrka na 10 i 5 kilometara.¹

Stjepan Batarelo (1949.)

Rođen je 2. listopada 1949. godine u Sinju, a diplomirao je 28. siječnja 1975. godine. Bio je alkar i slavodobitnik je Sinjske alke 1983. godine.²

¹ Osobno dao podatke

² Podatke dao Stipe Šimundža

Dražen Bobinac (1953. – 2010.)

Rođen je 6. prosinca 1953. godine u Otočcu, a diplomirao je 2. veljače 1983. godine. Bavio se hrvanjem.

Zvonimir Bogdanić (1964.)

Rođen je 9. rujna 1964. godine, a diplomirao je 23. prosinca 1999. godine. Bavio se atletikom te je aktivan član AK Mladost od 1979. do 1983. godine. Trčao je kraće discipline te je na 100 m imao rezultat 11,7 sekunda, na 200 m 24,5 sekunda i na 400 m 56,7 sekunda.

Mario Bratulić (1965.)

Rođen je 3. travnja 1965. godine u Puli, a diplomirao je 23. lipnja 1992. godine. Potpredsjednik je Hrvatskog atletskog saveza i dugogodišnji predsjednik AK Istra Pula te organizator brojnih utka i državnih prvenstava u svim kategorijama. Kao član predsjedništva i dopredsjednik HAS-a vođa je puta na brojnim međunarodnim natjecanjima Hrvatske atletske reprezentacije. Član AK Istra Pula je od 1981. godine, a prije toga sudionik brojnih školskih natjecanja u krosu i atletici. Višestruki je prvak Istre na atletskim i školskim natjecanjima u juniorskoj kategoriji i sudionik prvenstava Hrvatske i bivše države od 1981. do 1984. godine u mlađoj juniorskoj i juniorskoj kategoriji. Sudionik brojnih uličnih utrka u Hrvatskoj, Sloveniji i Italiji za vrijeme juniorskog staža, uz ostvaren najbolji rezultat u polumaratonu od 1:13:10 na tada čuvenom međunarodnom polumaratonu Pula – Medulin – Pula. Sudionik je čuvene utrke u Imoli 1983. i ima osvojeno 81. mjesto u kategoriji tada najboljih trkača iz Europe i svijeta. Kao junior pokazao je veliku snalažljivost na uličnim utrkama. Tijekom studija nastupao je na zagrebačkim kros-ligama i uličnim utrkama. Tijekom odsluženja vojnog roka i studija vježbao je *breakedance* te nastupao po *disco*-klubovima u Zagrebu, Sloveniji, Istri, Rijeci i Sjevernoj Italiji. Izvodio je sve elemente, pa i one najteže, a i danas u posebnim prigodama zna zaplesati i razveselit društvo. Uživa u treningu od juniorskih dana do danas, a bio je jednako uspješan u bacanju kugle, skoku udalj, troskoku i skoku uvis. U kategoriji mladih juniora i juniora obožavao je disciplinu 1500 m sa preprekama. U razdoblju od 2006. do danas veteranski je prvak Hrvatske na 1500 m, osvajač medalja na veteranskim prvenstvima Hrvatske i Slovenije na 400, 800 i 1500 m. Sudionik je europskog veteranskog prvenstva u maratonu 2008. u Ljubljani te sudionik najvećih svjetskih maratona: maratoni u New Yorku, Parizu, Berlinu i Firenzi. Sudjelovao na brojnim uličnim utrkama i polumaratonima

u zemlji i inozemstvu. Najbolji rezultat u maratonu imao je 2008. godine u Berlinu 2:54:40 i polumaronu Pula – Medulin – Pula 1:13:10.³

Akoš Budinčević (1946.)

Rođen je u Subotici 10. rujna 1946., a diplomirao je 18. rujna 1975. godine. Odbojku je počeo trenirati 1962. godine u klubu Spartak iz Subotice te je iste godine igrao za prvi tim. Dotad je trenirao i veslanje. Godine 1964. igrao je za Juniorsku reprezentaciju Srbije na međurepubličkom natjecanju. Za državnu juniorsku reprezentaciju Jugoslavije nastupio je na Europskom prvenstvu u Budimpešti 1966. godine. Od 1968. igrao je za OK Spartak koji se natjecao u prvoj saveznoj ligi, a iste godine zbog upisa Vet. fakulteta u Sarajevu prelazi u OK Bosnu gdje ostaje do 1971. godine. Od 1968. do 1971. nastupao je za Državnu seniorsku reprezentaciju koja je osvojila brončanu medalju na Balkanskom šampionatu u Sarajevu. Za OK Mladost – Zagreb igrao je od 1971. do 1973. godine. Krajem 1973. odlazi na odsluženje vojnog roka, a 1974. vraća se u Spartak iz Subotice s kojim krajem 1975. postaje šampion Jugoslavije, dok 1976. osvaja treće mjesto na europskom klupskom natjecanju u Bruxellesu. Svoju je sportsku karijeru završio 1979., nakon toga neko je vrijeme bio trener Ženskog odbojkaškog kluba Spartak i Savezni odbojkaški sudac. Trenutačno obnaša dužnost predsjednika skupštine OK Spartak.⁴

Dragutin Cesar (1920. – 2009.)⁵

Rođen je 29. kolovoza 1920. godine, a diplomirao je 2. veljače 1949. godine. U slobodno se vrijeme bavio skijanjem, stolnim tenisom i filatelijom (Karlović, 2010.).

Zvonimir Cimerman (1942.)

Rođen je 6. veljače 1942. godine u Koprivnici, a diplomirao je 10. lipnja 1974. godine. Bavio se preponskim jahanjem.

Milivoj Crnković (1920. – 2002.)

Rođen je 12. travnja 1920. u Novalji, a diplomirao je 7. ožujka 1950. godine. U slobodno se vrijeme bavio boćanjem te je bio dugogodišnji član i doživotni počasni predsjednik Boćarskog kluba Kantrida. Diplomirao je 7. ožujka 1950. godine (Karlović, 2003.).

³ Osobno dao podatke

⁴ Osobno dao podatke

⁵ Karlović, M (2010.): In memoriam – Dragutin Cesar. Vet. stanica 41,6,570.

Željko Cvetnić (1963.)

Rođen je 26. studenoga 1963. godine u Mraclinu, a diplomirao je 18. siječnja 1990. godine. Nogomet je počeo igrati u pionirima Mraclina 1978. godine. Prošao je sve selekcije, od pionirske, juniorske do prve momčadi. Tijekom svih tih godina u izvanrednoj generaciji igrača nastupao je u različitim ligama (uglavnom zagrebačka zona) i bio jedan od najboljih igrača NK Mraclin. Njegov su nogometni talent prepoznali treneri NK Radnik iz Velike Gorice (danas NK Gorica) te se 1987. godine uključuje u pripreme NK Radnika, tada člana Hrvatske nogometne lige – sjever. Za NK Radnik nastupao je tijekom cijele sezone i uglavnom bio član prve momčadi. Igrao je na mjestu središnjeg napadača (centarfora). Posjedovao je iznimne golgeterske sposobnosti. Visok i snažan, golove je postizao najčešće glavom. No, zbog nemogućnosti redovitog treniranja i zahtjevnog školovanja prekinuo je s igranjem nogometa u NK Radniku i posvetio se školovanju. Tada su u Hrvatskoj nogometnoj ligi – sjever nastupali NK Zagreb, NK Jugokeramika (danas NK Inter, Zaprešić), NK Varteks, NK Segesta, Sisak, NK Varteks, NK Karlovac, NK Samobor. Poslije su to bili prvoligaški klubovi, uključujući i NK Radnik. Karijeru je završio u NK Mraclin, gdje je još dugo godina igrao za prvu momčad, a kasnije i u veteranima.⁶

Ivan Čaklec (1932. – 2018.)

Rođen je 5. kolovoza 1932. godine u Varaždinu, a diplomirao je na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu 13. ožujka 1961. godine. Bio je član Gimnastičkog kluba Zagreb. Bio je omladinski prvak Jugoslavije u sportskoj gimnastici 1949. i 1952., a od 1952. seniorski je reprezentativac Jugoslavije u sportskoj gimnastici s kojom je nastupio na tri ma Olimpijskim igrama (Helsinki 1952., Rim 1960., Tokyo 1964.), na svjetskim prvenstvima (Rim 1954., Pariz 1957., Moskva 1958., Prag 1962.) i na europskim prvenstvima (Frankfurt 1955., Pariz 1957, Křbenhavn 1959.). Prvak Jugoslavije u gimnastičkom višeboju je 1955., 1956. i 1958. godine. Najveći je sportski rezultat postigao osvajanjem brončane medalje na Europskom prvenstvu 1957. godine u Parizu na konju s hvataljkama, što je bilo i prvo pojedinačno europsko odličje za hrvatsku gimnastiku.

⁶ Osobno dao podatke

Čaklec je osvojio srebrnu momčadsku medalju na Mediteranskim igrama u Napulju 1963. godine. Od 1964. djeluje kao trener te je na 16. svjetskom prvenstvu u Dortmundu 1966. bio trener jugoslavenske muške reprezentacije. Za potrebe gimnastičke škole u Zagrebu izradio je program rada pionirskih gimnastičkih škola u Zagrebu i ujedno je bio mentor muškoga dijela te škole. Položivši ispit za učitelja skijanja (1966.) i autonomnog ronioca I. vrste (1967.), sudjeluje u nastavi skijanja i školovanju instruktora podvodnih aktivnosti. Također je predavač na tečajevima i seminarima za gimnastičke trenere. Dobitnik je Majske nagrade Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH 1976., a od 1993. godine postaje i član Hrvatskog kluba olimpijaca.⁷

Ivan Čatipović (1937. – 2007.)

Rođen je 4. siječnja 1937. godine u Sinju, a diplomirao je 27. veljače 1960. godine. U mladosti se bavio konjičkim sportom te je bio višegodišnji predsjednik Konjičkog kluba Osijek (Karlović, 2007.). Uz navedenog kod Čatipovića ubaciti sudionik je Sinjske alke koju je iznad svega cijenio i volio.

Goran Čukelj (1964.)

Rođen je 8. rujna 1964. godine, a diplomirao je 19. studenoga 1991. godine. Od svoje je desete godine počeo igrati nogomet u NK Sljeme – Sesvete kao najmlađi standardni član ekipe. S 13 godina prošao je selekciju igrača između stotinjak djece u NK Zagreb gdje je nastupao za sve uzrasne kategorije, uvijek kao standardni igrač. Pred potpisivanjem ugovora s 18 godina odlučio je napustiti profesionalni nogomet i posvetiti se studiranju na Veterinarskom fakultetu te nogomet igrati rekreativno. Tada se vraća u NK Sljeme koje ga stipendira oko dvije godine, do stečaja, kad je promijenio ime u NK Sesvete. Kasnije se posvetio malom nogometu igrajući u malonogometnoj ligi.⁸

Andrija Damjanović (1976.)

Rođen je 29. srpnja 1976. godine, a diplomirao je 7. svibnja 2003. godine. Trčanjem se počeo baviti od siječnja 2014. godine. U početku je trenirao srednje dužine i trčao utrke na 5 i 10 km, pa sve do polumaratona. Kasnije počinje trčati na utrkama od 400 m i tu ostvaruje svoje najbolje rezultate, i to ne samo u veteranskoj nego i u seniorskoj atletici. Najveći mu je uspjeh osvajanje brončane medalje u štafeti za veteransku reprezentaciju Hrvatske na Balkanijadi u Novom Sadu (25. rujna 2016.), srebrna medalja (1500

m) na 9. otvorenom prvenstvu Zagreba (17. svibnja 2015.), srebrna medalja (400 m) na 19. otvorenom atletskom prvenstvu Hrvatske za veterane (5. srpnja 2015.), zlatna medalja na 400 m na 10. otvorenom prvenstvu Zagreba s vremenom 1:04,4 min. (Zagreb, 4. lipnja 2016.), zlatna medalja (400 m) na 20. otvorenom atletskom prvenstvu Hrvatske (2. srpnja 2016.). Osvojio je treće mjesto nastupajući za ekipu Atletskog kluba Maksimir u disciplini 400 m (Varaždin, 11. lipnja 2016.). Osvojio je drugo mjesto u utrci građana na 5 km (Vrbovec 2016.).⁹

Danko Deždek (1972.)

Rođen je 9. srpnja 1972. godine u Zagrebu, a diplomirao je 28. siječnja 1999. godine. U mladosti se bavio nogometom.

Ana Domazet Lošo (1973.)

Rođena je 28. prosinca 1973. godine u Sinju, a diplomirala je 12. srpnja 1999. godine. Bavila se dugoprugaškim trčanjem i članica je AK Sinj. Na državnom prvenstvu u maratonu 2006. godine osvojila je treće mjesto.¹⁰

Jakov Dukić (1948.)

Rođen je 8. kolovoza 1948. godine u Košutama (Sinj), a diplomirao je 24. prosinca 1976. godine. Dolaskom na studij u Zagreb igra ragbi za Lokomotivu, a nakon završetka studija vraća se u rodni Sinj gdje 1978. godine osniva ragbi klub Sinj za koji igra sve do 1994. godine. Bio je reprezentativac bivše države 1984. godine sve do ozljede Ahilove tetive.¹¹

Pavle Geyer (1951.)

Rođen je 25. veljače 1951. godine u Donjem Miholjcu, a na Veterinarskom je fakultetu u Zagrebu diplomirao 2. ožujka 1977.

godine. Upisom na Veterinarski fakultet u Zagrebu nastupa u rukometnoj ekipi fakulteta, a 1970. prelazi u RK Metalac koji se tada natjecao u Jugoslavenskoj prvoj ligi. Ispadanjem RK Metalca u drugu ligu on, na nagovor kolege Mile Plazonića, prelazi u RK Samobor čija reprezentacija osvaja treće mjesto na republič-

7 Po životopisu poslanom od gosp. M. Starčević i po pisanju dnevnog tiska.

8 Osobno dao podatke

9 Osobno dao podatke

10 Podatke dala Ranka Šimić

11 Osobno dao podatke

kom natjecanju u Karlovcu. Nakon toga prelazi u Donji Miholjac gdje igra za RK Miholjac, a kasnije postaje njegov dugogodišnji predsjednik.¹²

Goran Filipović-Grcić (1966.)

Rođen je 15. kolovoza 1966. godine u Sinju, a diplomirao je 24. ožujka 1994. godine. Bio je alkar.¹³

Hrvoje Gutzmirtl (1970.)

Rođen je 27. ožujka 1970. godine u Virovitici, a diplomirao je 28. listopada 1998. godine. U mladosti se bavio odbojkom nastupajući za OK Željezničar iz Osijeka od 1983. do 1987. godine te kasnije OK Metalac OLT Osijek od 1987. do 1989. godine. Na juniorskom prvenstvu Jugoslavije u Mariboru osvojio je treće mjesto, a iste godine na prvenstvu Hrvatske prvo mjesto. U to se vrijeme bavi i atletikom tako da je od 1985. do 1989. član AK Slavonija Osijek, a od 1989. do 1994. godine član je HAAK Mladost Zagreb. Postaje član juniorske reprezentacije Jugoslavije 1989. godine, član seniorske reprezentacije RH od 1992. do 1994. i višestruki je prvak RH. Na seniorskom kupu Jugoslavije u Beogradu 1990. godine osvojio je prvo mjesto (4 x 100 m), na seniorskom dvoranskom prvenstvu Jugoslavije u Ljubljani 1991. g. osvojio je treće mjesto na 60 m, a na 4 x 100 m bio je u B-finalu kupa prvaka Europe u Riminiju 1992. godine.¹⁴

Slavko Hačić (1944. – 2009.)

Rođen je 16. lipnja 1944. u Odri, a diplomirao je 24. lipnja 1971. godine. U slobodno vrijeme povremeno se bavio nogometom (Karlović, 2011.).

Božidar Herljević (1920. – 1998.)

Rođen je 30. travnja 1920. godine u Sisku, a diplomirao je 6. ožujka 1948. godine. U slobodno se vrijeme bavio tenisom te je imao dva nastupa u državnoj reprezentaciji 1976., kad je igrao u seniorskoj veterinarskoj kategoriji (igrači stariji od 45. godina) u Innsbrucku i Opatiji, kao i osvajanje prvog mjesta u pojedinačnoj konkurenciji 1976. odnosno drugog mjesta 1977. na razini Jugoslavije (Karlović 1999.).

Franjo Iveković (1937. – 1993.)

Rođen je 9. siječnja 1937. godine u Velikom Trgovišću, a diplomirao je 18. prosinca 1962. godine. Kao student igrao je u lokalnim klubu, a potom u zagrebačkim klubovima Metalac i Lokomotiva. (Karlović, 1993.a).

12 Osobno dao podatke

13 Podatke dao Stipe Šimundža

14 Podatke dala Ranka Šimić

Mladen Jakopović (1940. – 2004.)

Rođen je 19. prosinca 1940. u Zagrebu, a diplomirao je 8. svibnja 1971. godine. S deset je godina bio prvak države u prsnom plivanju, a za vrijeme gimnazije igra rukomet u RK Partizan iz Bjelovara. Ispit za republičkog rukometnog suca položio je 1959., a 1965. položio je ispit za međunarodnog rukometnog suca. Sudio je mnoge rukometne utakmice i dobitnik je priznanja „Zlatna fućkalica.“ Na svjetskom prvenstvu u rukometu u Švedskoj bio je sudac, a 1980. na oproštajnoj utakmici koju je sudio u Zagrebu dobio je Kristalni globus. U sportskim je krugovima poznat po nadimku Canci.¹⁵

Mihael Kacun (1936. – 1996.)

Rođen je 29. ožujka 1936. godine u Čakovcu, a diplomirao je 24. studenoga 1961. godine. Bio je dugogodišnji član Teniskog kluba Franjo Punčec u Čakovcu. (Karlović, 1997.a).

Boris Katić (1967.)

Rođen je 9. veljače 1967. godine u Splitu, a diplomirao je 29. lipnja 1995. godine. Bavio se vaterpolom. Plivačku je karijeru započeo u POŠK-u 1976. do

1980. godine (kao pionir i kadet osvaja više odličja delfinovim/dupinovim stilom (leptirovim), potom se nastavlja baviti vaterpolom u splitskom Mornaru od 1980. do 1987. (osvajač Kupa kupova 1986./1987.). U Mornaru prolazi i mlađe reprezentacijske kategorije, kao i mladu reprezentaciju Jugoslavije. Za vrijeme studija veterinarske medicine u Zagrebu prelazi u vaterpolo klub Mladost (Zagreb) od 1987. do 1991. na poziv trenera Matutinovića, s kojim je osvojio najveće međunarodne uspjehe (višestruki prvaci Europe, 1989., 1990. i 1991.). S Mladosti je osvojio posljednji KUP Jugoslavije, posljednje prvenstvo Jugoslavije te je višestruki prvak na domaćoj sceni. Status međunarodnog sportaša i olimpijskog kandidata zaslužio je 1989. godine. Nastavak karijere trebao je biti u Firenzi u Violama, ugovor je poslan, ali kako rat ne prolazi bez njega jer je od 1991. do 1996. bio dragovoljac – specijalac, ugovor propada.¹⁶

15 Podatke dala gospođa Jakopović

16 Osobno dao podatke

Velimir Katušin (1936. – 2004.)

Rođen je 22. siječnja 1936. godine u Neretiću kod Karlovca, a diplomirao je 21. ožujka 1944. godine. Umro je 5. prosinca 2004. godine u Karlovcu. U slobodno se vrijeme bavio veslanjem i bio član Veslačkog kluba Karlovac (Karlović, 2005.c).

Tomislav Kavčić (1962.)

Rođen je 2. kolovoza 1962. u Zagrebu, a diplomirao je 1. veljače 1991. godine. S nogometom se počeo baviti s 15 godina igrajući kao junior za NK Metalac gdje je nastavio igrati kao senior sljedećih osam godina. Za to vrijeme NK Metalac upada u Hrvatsku ligu (treća liga). Nakon toga igra kao senior i veteran u DNK (Doktorski nogometni klub) s kojim postaje prvak svjetskih medicinskih igara u Maroku i treći u Njemačkoj.¹⁷

Josip Koblar (1942.)

Rođen je 10. travnja 1942., a diplomirao je 16. travnja 1973. godine. Bavio se jahanjem.

Ivan Koščec (1927. – 1993.)

Rođen je 21. lipnja 1927. u Zelini, a diplomirao je 16. ožujka 1955. godine. Bavio se stolnim tenisom u momčadi Veterina, koja je za desetak godina zastupala veterinarsku stanicu u prvenstvu Zagreba. Uz to je sudjelovao na 4. prvenstvu svijeta u stolnom tenisu za veterane 1988., koje je vjerojatno održano u Zagrebu (Karlović 1993.b).

Zlatko Kovačić (1926. – 2004.)

Rođen je 29. siječnja 1926. godine u Divoši, a diplomirao je 30. ožujka 1954. godine. U slobodno se vrijeme bavio planinarenjem (Karlović, 2005.d).

Milan Lisac (1907. – 1989.)

Rođen je 7. travnja 1907., a diplomirao je 15. listopada 1933. godine. U mlađim se danima bavio sportom i jedan je od osnivača i prvih igrača nogometnog kluba u Jastrebarskom te trener prijeratnih jastrebarskih hazenašica (Karlović, 1990.).

Ivica Lovrak (1961. – 2003.)

Rođen je 26. prosinca 1961. godine u Velikoj Pisanići, a diplomirao je 11. srpnja 1988. godine. Bio je član Nogometnog kluga Slavija (Karlović, 2005.a).

¹⁷ Osobno dao podatke

Ljudevit Lovrak (1940. – 2004.)

Rođen je 22. kolovoza 1940., a diplomirao je 27. rujna 1966. godine. Dugogodišnji je član Hrvatskog šahovskog saveza te prvi predsjednik Teniskog kluba u Murskom Središću. Diplomirao je 27. rujna 1966. godine (Karlović 2005.b).

Antonela Marijan (1988.)

Rođena je 17. kolovoza 1988. godine u Livnu, a diplomirala je 3. srpnja 2013. godine. Taekwondo se počela baviti u prvom razredu osnovne škole u TKD klubu Magone u Livnu. Već kao kadetkinja na svom prvom turniru "Livno open" osvaja zlatnu medalju. Nakon toga osvaja brojna odličja na domaćim turnirima te zlatnu medalju na međunarodnom Park Kupu u Stuttgartu, Njemačka. Antonela je višestruka prvakinja Bosne i Hercegovine te je godinama proglašavana najboljom natjecateljicom u državi. Članica je reprezentacije BiH. Osvajala je odličja na svim domaćim i brojnim međunarodnim natjecanjima te ostvarila zapažene rezultate na iznimno jakim G-turnirima *German open*, *Belgian open*, *Dutch open* te *British open*. Nastupila je i na prvenstvu grada Zagreba gdje je osvojila treće mjesto, kupu grada Zagreba drugo mjesto te prvenstvu Hrvatske brončano odličje. Na prvenstvu Balkana osvojila je brončano odličje te je branila boje BiH na europskim prvenstvima (Bonn 2006, Rim 2008) te na svjetskom prvenstvu 2011. u Gyeongju, Južna Koreja. Također, predstavljala je Bosnu i Hercegovinu u Kazanu, Rusija 2012., na kvalifikacijama za olimpijske igre u Londonu 2012.¹⁸

Branko Marjanović (1934.)

Rođen je 2. listopada 1934. godine u Karlovcu, a diplomirao je 27. travnja 1962. godine. Bavio se ragbijem.

Josip Marković (1947. – 1999.)

Rođen je 7. siječnja 1947. u Gospiću, a diplomirao je 11. rujna 1971. godine. Bio je dopredsjednik lokalnog ženskog košarkaškog kluba Gospić 83. (Karlović, 2000.a).

Marcel Markulin (1936.)

Rođen je 29. listopada 1936., a diplomirao je 19. siječnja 1962. godine. Nastupao je na Olimpijskim igrama u Rimu kao gimnastičar.

Zlatko Mašek (1928. – 1993.)

Rođen je 31. listopada 1928., a diplomirao je 29. lipnja 1955. godine. Bavio se streljaštvom i bio prvak

¹⁸ Osobno dala podatke.

Jugoslavije (1951., 1952. i 1954.) te je zauzeo 22. mjesto 1952. na Olimpijadi u Helsinkiju (malokalibarska puška), 12. mjesto 1956. na Olimpijadi u Melbourneu te 6. mjesto na svjetskom prvenstvu 1954. u Caracasu (Karlović, 1993.c).

Mate Matejčić (1912. – 1999.)

Rođen je 4. ožujka 1912. u Crikvenici, a diplomirao je 29. lipnja 1937. godine. Za vrijeme boravka u Đakovu bio je predsjednik sportskog društva (Karlović, 2000.b).

Ivan Medarić (1912. – 1992.)

Rođen je 7. studenoga 1912. u Sisku, a diplomirao je 28. ožujka 1941. godine. Prije rata bio je poznati nogometaš, desno krilo HAŠK-a, a kratko vrijeme Građanskog i ponovno HAŠK-a. Od 1934. do rata redovito je nastupao za momčad veterine na međufakultetskim prvenstvima zagrebačkog sveučilišta. Igrao je u više navrata za reprezentaciju Zagreba, Hrvatske pa i tadašnje Jugoslavije (Karlović 1993.d).

Dubravko Mikulić (1939.)

Rođen je 19.10.1939.g. u Sičama a diplomirao je 29.12.1966.g. U mladosti igrao rukomet.¹⁹

Ivan Naglić (1926. – 1998.)

Rođen je 29. kolovoza 1926. u Petrinji, a diplomirao je 24. studenoga 1961. godine. Kao gimnazijalac, student, kasnije veterinar igrao je nogomet za lokalni klub Metalac (Karlović, 1999.b).

Rajko Obradović (1934. – 2010.)

Rođen je 27. siječnja 1934. u Gospiću, a diplomirao je 15. lipnja 1960. godine. U mladim je danima bio vrlo zapažen kao mladi rukometaš (Karlović, 2012.).

Josip Obrovac (1941. – 2005.)

Rođen je 9. kolovoza 1941. u Lovreču, a diplomirao je 25. ožujka 1967. godine. Bio je poznat kao jedan od najboljih igrača RK Jaska (Karlović, 2005.e).

Paško Paleka (1945. – 2004.)

Rođen je 8. listopada 1945. u Vinkovcima, a diplomirao je 21. siječnja 1975. godine. Tijekom studija isticao se kao vrstan rukometaš u vinkovačkoj Lokomotivi, a kasnije u Zagrebu u RK Trešnjevka i Zagreb (Karlović, 2005.f).

Gordana Pavić (1974.)

Rođena je 27. kolovoza 1974. u Osijeku gdje je završila osnovnu i srednju školu. Diplomirala je na Veterinarskom fakultetu 2001., a 2008. godine je uspješno završila *International Academy of Veterinary Chiropractic* u Njemačkoj. U međuvremenu se educirala i kao trener te je pri Međunarodnoj konjičkoj federaciji (FEI) završila drugi stupanj edukacije za trenere i tečaj pri Hrvatskoj olimpijskoj akademiji. Trenutačno je pomoćna trenerica dresurne reprezentacije Hrvatske. Aktivno i uspješno se natječe u konjičkom sportu od srednjoškolskih dana, nastupala je u reprezentaciji Hrvatske za disciplinu dresurno jahanje te ekipno i pojedinačno osvojila niz turnira. Na seniorskom prvenstvu Hrvatske 2008. god. osvojila je drugo mjesto, treće mjesto u Croatia Cupu, 2009. godine osvojila je četvrto mjesto na seniorskom prvenstvu Hrvatske, a 2010. drugo mjesto. Od ostalih uspjeha treba spomenuti prvo mjesto na PH u kategoriji 5-ogodaca 2013., treće mjesto na FEI *World Dressage Challenge, Preliminary Class Seniors*, na otvorenom Državnom prvenstvu Slovenije osvojila je dva dana zaredom prvo mjesto u utakmici za mlade konje (pet godina stare). Osvojila je 2014. drugo mjesto na Prvenstvu za mlade konje (kategorija šestogodišnjih konja), a 2015. na Prvenstvu za mlade konje prvo i drugo mjesto u kategoriji sedmogodišnjih konja. Na prvenstvu Hrvatske 2016. osvojila je treće mjesto, a 2017. treće mjesto, seniorsko, na prvenstvu Hrvatske (kategorija St. Georg) te prvi nastup za seniorsku reprezentaciju Hrvatske na Balkanskom prvenstvu (osvojili peto mjesto). Osvojila je Prvenstvo Grada Zagreba.²⁰

Mile Plazonjić (1945.)

Rođen je 21. ožujka 1945., a diplomirao je 20. svibnja 1969. godine. Igrao je za RK Samobor.

Vladimir Pleše (1927. – 1972.)

Rođen je 6. kolovoza 1927., a diplomirao je 27. prosinca 1955. godine. U mladosti je bio aktivan nogometaš i često nastupao u petrinjskoj momčadi (Teček, 1973.).

Fedor Petrović (1932. – 1993.)

Rođen je 2. siječnja 1932. u Klobuku, a diplomirao je 9. travnja 1993. godine. Bavio se nogometom, plivanjem i šahom (Karlović, 1993.e).

Radivoj Puntiković (1922. – 1988.)

Rođen je 22. ožujka 1922. u Velikoj Gorici. Bio je dobar gimnastičar i vježbao je u Sokolu i Partizanu (Divljanović, 1988.).

¹⁹ Nisam uspio doći do drugih podataka

²⁰ Podatke dala prof. dr. sc. Nikica Prvanović

Nikola Putnik (1953. – 2013.)

Rođen je 27. listopada 1953., a diplomirao je 30. prosinca 1980. godine. Karate klub "Tempo", čiji je član bio Nikola Putnik, osnovan je 21. prosinca 1967. godine. Putnik je, zajedno sa svojim mladim kolegama, obilježio prvo desetljeće karate sporta na tim prostorima. Ekipni su prvaci na prvom prvenstvu Hrvatske 1972. godine, pobjednici prve Hrvatske lige 1975. godine. Bio je reprezentativac i sudionik na više EP-a i SP-a stvarajući tradiciju vrhunskih rezultata. Tijekom sedamdesetih boje Hrvatske i Jugoslavije branio je i Nikola Putnik, koji je 1975. godine osvojio prvo mjesto na juniorskom prvenstvu Europe. Napisao je 2010. autobiografsku knjigu „Kako se voli karate“ (priredio i uredio Milan Pišković). Knjiga hrvatskog proslavljenog karate majstora, učitelja i demonstratora tog osebujnog viteškog sporta autobiografsko je štivo (1971. – 1991.). U ljetu 2013., nakon kraće bolesti, ostavio nas je zauvijek veliki karate majstor i prijatelj Nikola putnik u Marčani (Istra), gdje je svoje posljednje godine boravio sa suprugom Delicom. Diplomirao je 30. prosinca 1980. godine.²¹

Duško Radeljević (1947.)

Duško Radeljević rođen je 27. veljače 1947. u Vinokvcima, a diplomirao je 6. prosinca 1973. godine. Kao sportaš vrlo rano je zavolio odbojku i u gimnazijskim danima postao juniorski reprezentativac Hrvatske i Jugoslavije. Dolaskom u Zagreb prelazi u AOK Mladost gdje doživljava svoju punu sportsku afirmaciju. Kao igrač brani boje Mladosti od 1967. do 1981. godine. U tom je vremenu šest puta osvojio državno prvenstvo. Osam je godina bio kapetan Mladosti i u isto vrijeme nastupio 99 puta za seniorsku reprezentaciju bivše države. Nakon završetka igračke karijere 1981. postaje sportski direktor HAOK Mladost i djeluje do 1993. godine. Za vrijeme studija nastupao je i za rukometnu momčad veterine te postaju sveučilišni prvaci.²²

Juraj Rukavina (1927. – 2003.)

Rođen je 23. travnja 1927., a diplomirao je 17. rujna 1954. godine. U slobodno vrijeme bio je aktivan član nogometnog kluba Dinamo Vinkovci i njegov dugogodišnji predsjednik (Karlović, 2004.).

Vladimir Savić (1963.)

Rođen je 3. prosinca 1963. u Splitu, a diplomirao je 19. rujna 1989. godine. Sportskom se gimnastikom počeo baviti 1979. u Gimnastičkom klubu Split u kojemu postaje najprije juniorski, a zatim i seniorski

član hrvatske reprezentacije. S početkom studija na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu 1983. prelazi u Gimnastičko društvo Zagreb (sadašnji ZTD Hrvatski Sokol) za koje se sljedećih deset godina natječe u seniorskoj konkurenciji na mnogim domaćim i međunarodnim natjecanjima te osvaja brojne medalje i pehare. U tom je razdoblju sedam puta bio višebojni prvak Hrvatske te je osvojio i tri brončane medalje na prvenstvu Jugoslavije (konj s hvataljkama, karike, ruče). Prvi je hrvatski gimnastičar koji je na službenim natjecanjima izvodio teške elemente poput Magyareva i Tong Fei prehoda na konju s hvataljkama, Tsukahare na preskoku, Dijamidova na ručama, Tkačova, Giengera te velekovrtlajaja na jednoj ruci na preči.²³

Boris Seletković (1939. – 1997.)

Rođen je 12. siječnja 1939. u Udbini, a diplomirao je 8. ožujka 1966. godine. U slobodno se vrijeme bavio igranjem nogometa u lokalnim klubovima (Karlović, 1997.b).

Franjo Smiljan (1944.)

Rođen je 29.10.1944.g. u Zagrebu a diplomirao je 30. prosinca 1975. U mladosti bavio se dizanjem tegova.

Tomislav Smiljan (1943.)

Rođen je 23.5.1943.g. a diplomirao je 30. prosinca 1975.g. U mladosti bavio se dizanjem tegova.²⁴

Rene Solina (1966.)

Rođen je 11. listopada 1966., a diplomirao je 26. studenoga 1996. godine. Sportski život, vezan za DNK Zagreb (doktorski nogometni klub), seže u 2001. godinu. Te je godine s kolegom Goranom Čukeljom počeo igrati za DNK Zagreb. Iste je godine išao na *Medical Health Games* (medicinske sportske igre) u Evian, Francuska. Igrali su veliki i mali nogomet. U malom nogometu koji se igra na polovici igrališta velikog nogometa osvojili su odlično drugo mjesto. *Nakon tih prvih igara sljedećih su godina igrali na turnirima od Mađarske, Škotske, Njemačke, Maroka, Hrvatske, Slovačke, Slovenije, Švedske itd.*

²¹ Podatke prosljedio prof. emeritus Mensur Šehić.

²² Osobno dao podatke

²³ Osobno dao podatke

²⁴ Iskaz da su se bavili sportom potvrdio emeritus Hrvoje Mazija.

Ranka Šimić (1968.)

Rođena je 1968. u Zagrebu, a diplomirala je 24. veljače 1997. godine. Bavila se dugoprugaškim trčanjem u AK Žumberak. U 2008. godini osvojila je treće mjesto na državnom prvenstvu veterana u planinskom trčanju, 2009. drugo mjesto u kategoriji veteranki 40+ u planinskom kupu, a 2001. treće mjesto u kategoriji veteranki 40+ u cestovnom kupu i drugo mjesto u kategoriji veteranki 40+ u planinskom kupu. Kasnije nastupa u AK Šibenik kada 2012. osvaja treće mjesto na državnom prvenstvu veterana u cestovnom trčanju (polumaraton), prvo mjesto u kategoriji veteranki 40+ u cestovnom kupu i treće mjesto u kategoriji veteranki 40+ u planinskom kupu.²⁵

Ante Šimleša (1970.)

Rođen je 18. prosinca 1970., a diplomirao je 26. studenoga 2001. godine. Od mladosti u rodnom Sinju počinje se baviti konjičkim sportom gdje postaje juniorski prvak SR Hrvatske u preponskom jahanju. Iz Sinja odlazi u Križevce gdje su se nalazili najbolji konji preponaši te se natječe kao juniorski reprezentativac Jugoslavije na domaćim i internacionalnim natjecanjima. Od 1989. je na zagrebačkom hipodromu, a 1991. osvaja zadnje seniorsko prvenstvo Jugoslavije u preponskom jahanju. Od 1992. osvojio je sedam seniorskih prvenstava Hrvatske te je nastupao na svjetskim i europskim prvenstvima kao i mnogim *Grand Prix* natjecanjima. Dva puta se kvalificirao za Olimpijske igre, ali nije nastupio jer je vlasnik prodao konje. Danas ima svoj privatni klub i trener je za konje i jahače. Sudionik je Sinjske alke.²⁶

Stipe Šimundža (1966.)

Rođen je 2. lipnja 1966. u Sinju, a diplomirao je 7. lipnja 1993. godine. Bio je alkar i slavodobitnik je Sinjske alke 1993. i 1994. godine.²⁷

25 Osobno dala podatke
26 Osobno dao podatke
27 Osobno dao podatke

Stjepan Šmit (1952.)

Rođen je 27. veljače 1952. g. u Miklešu, a diplomirao je 27. lipnja 1976. g. na Veterinarskom fakultetu u Sarajevu. U mladosti je aktivno igrao stolni tenis u STK Valpovka u općinskoj ligi koja je brojala 17 klubova, a danas, u svojoj 67. godini aktivno igra za isti klub. Od 1986. do 1992. g. aktivni je igrač i predsjednik Stolnoteniskog saveza Općine Valpovo, a u sezoni 1987./88. postaje predsjednik STK Valpovke. Od 1989. g. nastupa za STK „Siget“ iz Marjačanca koji postaju prvaci Općinske lige. Uz pet objavljenih zbirki pjesama danas je spiker s malonogometnih, odbojkaških i košarkaških terena. Za Veterinarski fakultet u Sarajevu nastupao je na pet veterinjada kao teniski trener i igrač.

Mirko Štorga (1930. – 2015.)

Rođen je 31. listopada 1930. u Presečnom, a diplomirao je 13. travnja 1957. godine. Bavio se nogometom.

Emin Teskeredžić (1947.)

Rođen je 15.01.1947.g a diplomirao je 17.9.1971.g Bavio se podvodnim sportskim ribolovom, plivanjem perajama te ronjenjem. Bio je sportaš saveznog ranga, a osvojio je niz medalja u tim disciplinama. Osvojio je treće mjesto na Europskom prvenstvu u podvodnom sportskom ribolovu, prvo i drugo mjesto u toj disciplini u državi, član je državne reprezentacije šest godina, prvak Republike Hrvatske itd. U podvodnim je vještinama osvojio drugo mjesto u državi, treće mjesto u plivanju perajama na 1 milju itd.²⁸

Šime Vlajki (1914. – 2002.)

Rođen je 3. kolovoza 1914. u Orašcu kod Dubrovnika, a diplomirao je 10. lipnja 1943. godine. U mladim je godinama igrao košarku u Zadru, a kasnije surađivao u košarkaškim organizacijama kao član upravnih tijela i organizator natjecanja. Diplomirao je 10. lipnja 1943. godine (Karlović, 2002.).

Darko Želježić (1972.)

Darko Želježić rođen je 29. veljače 1972. u Zagrebu, a diplomirao je 5. srpnja 2000. godine. Od svoje devete do 18. godine igra u Omladinskoj školi «Dinamo» Zagreb (od pionira do juniora). U svojoj je nogometnoj karijeri nastupao za seniorske momčadi: Druga momčad NK Dinamo Zagreb II, NK Dubrava Zagreb – IV Jugoslavenska liga. U Hrvatskoj je ligi nastupao za: NK Sesvete – druga hrvatska nogometna liga, NK

28 Osobno dao podatke

Trešnjevka – treća hrvatska nogometna liga, NK Dubrava – druga hrvatska nogometna liga, NK Samobor – druga i treća hrvatska nogometna liga, NK Vrapče – druga hrvatska nogometna liga, NK HAŠK – druga i treća nogometna liga, a u inozemstvu je nastupao za: FC Sand am main – četvrta njemačka nogometna liga Grad Sand am main. Posjeduje C-trenersku nogometnu licenciju te je trenirao kao prvi i pomoćni trener seniorske momčadi NK Dubrava i NK Tekstilac i u omladinskom pogonu NK Dubrava, NK HAŠK.²⁹

Vlado Žigrović (1964.)

Vlado Žigrović rođen je 26. kolovoza 1964., a diplomirao je na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu 22. ožujka 1994. godine. Sportom, odnosno nogometom, počeo se baviti s 12 godina (1976.) kada je registriran kao igrač NK Zelina. Prošao je kroz sve klupske selekcije (pioniri, kadeti, juniori, seniori), i to na poziciji vratara. U to je vrijeme NK Zelina igrala pod okriljem Zagrebačkog nogometnog saveza u tzv. Međuopćinskoj ligi. S aktivnim igranjem prestao je 1991. godine kada stječe zvanje trenera nogometa, nakon čega se aktivno uključio u rad (kao trener) s najmlađim uzrasnim kategorijama NK Zelina. Već nakon dvije-tri godine preuzima treniranje seniorske ekipe što je trajalo gotovo četiri godine. Uz trenerski posao obnašao je i dužnost klupskog tajnika u razdoblju od 1985. do 1993. te je otada i permanentno dugi niz godina bio član uprave kluba. Godine 2010. izabran je za predsjednika kluba te je tu dužnost obnašao tri godine, do svoga konačnog povlačenja.³⁰

Vjekoslav Župančić (1900. – 1971.)

Rođen je 18. svibnja 1900. u Zagrebu, a diplomirao je 1925. godine. Bio je prva tri semestra igrač na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu. Kao nogometaš Haška poznat je po srčanoj i borbenoj igri te je bio mnogo puta izabran za reprezentaciju Zagreba i Hrvatske, a bio je izabran i za jugoslavensku nogometnu reprezentaciju koja je nastupila na Olimpijadi. Prelaskom na studij u Beč igra za bečku Austriju. Diplomirao je 1925. godine u Anversu, a u Zagrebu je upisao Veterinarski fakultet 1919. godine i studirao tri semestra (Domjan 1971./72.).

Zlatica Žiljak Teskeredžić (1946.)

Rođena je 30. ožujka 1946. g. u Zagrebu, a diplomirala je 9. studenoga 1971. godine. Rukomet je počela igrati u zagrebačkom klubu Tekstilac 1963./64. godine, da bi nakon nekoliko godina, tj. 1965. prešla u RK Medveščak, koji je u to vrijeme bio najbolji klub u

Sjevernoj regiji Hrvatske rukometne lige. S RK Medveščak osvojila je prvenstvo SR Hrvatske 1966./67. godine s pravom nastupa za ulazak u saveznu rukometnu ligu. Bila je tada studentica veterine, a kako klub nije uspio ući u saveznu rukometnu ligu, polako je završavala svoju rukometnu karijeru. Kasnije je neko vrijeme igrala za RK Sparta u Zagrebu, ali su tada prevagnule studentske obveze i, nažalost, jedan lijepi dio života završio je negdje 1968. godine.

Mladen Žunić (1936.)

Rođen je 14. listopada 1936., a diplomirao je 30. srpnja 1960. godine. U mladosti je igrao rukomet.³¹

Literatura

- DIVLJANOVIĆ, D. K. (1988): In memoriam Radivoj L. Puntiković 1922.-1988. Vet. glasnik 42, 783-784.
- DOMJAN, I. (1971): Nekrolog-dr. Vjekoslav Župančić 1900. – 1971. Vet. stanica 2, 142-143.
- KARLOVIĆ, M. (1990): In memoriam Milan Lisac 1907. – 1989. Vet. stanica 21, 252.
- KARLOVIĆ, M. (1993.a): In memoriam Franjo Iveković 1937. – 1993. Vet. stanica 24, 317.
- KARLOVIĆ, M. (1993.b): In memoriam Ivan Koščec 1927. – 1993. Vet. stanica 24, 123.
- KARLOVIĆ, M. (1993.c): In memoriam Zlatko Mašek 1928. – 1993. Vet. stanica 24, 381.
- KARLOVIĆ, M. (1993.d): In memoriam Ivan Medarić 1912. – 1992. Vet. stanica 24, 123.
- KARLOVIĆ, M. (1993.e): In memoriam Fedor Petrović 1932. – 1993. Vet. stanica 24, 381.
- KARLOVIĆ, M. (1997.a): In memoriam Mihael Kacun 1936.-1996. Vet. stanica 28, 253.
- KARLOVIĆ, M. (1997.b): In memoriam Boris Seletković 1939.-1997. Vet. stanica 28, 381.
- KARLOVIĆ, M. (1999.a): In memoriam Božidar Herljević 1920.-1998. Vet. stanica 30, 190.
- KARLOVIĆ, M. (1999.b): In memoriam Ivan Naglič 1926. – 1998. Vet. stanica 30, 61.
- KARLOVIĆ, M. (2000.a): In memoriam Josip Marković 1947.-1999. Vet. stanica 31, 189.
- KARLOVIĆ, M. (2000.b): In memoriam Mate Matejčić 1912. – 1999. Vet. stanica 31, 61.
- KARLOVIĆ, M. (2002): In memoriam Šime Vlajki 1914. – 2002. Vet. stanica 33, 252.
- KARLOVIĆ, M. (2003): In memoriam Milivoj Crnković 1920.- 2002. Vet. stanica 34, 61.

29 Osobno dao podatke
30 Osobno dao podatke

31 Da se bai rukometom saznao od kolegice Zlatice Teskeredžić a do drugih podataka nisam uspio doći

- KARLOVIĆ, M. (2004): In memoriam Juraj Rukavina 1927.–2003. Vet. stanica 35, 253.
- KARLOVIĆ, M. (2005.a): In memoriam Ivica Lovrak 1961. – 2003. Vet. stanica 36, 189.
- KARLOVIĆ, M. (2005.b): In memoriam Ljudevit Lovrak 1940. – 2004. Vet. stanica 36, 253.
- KARLOVIĆ, M. (2005.c): In memoriam Velimir Katušin 1936. – 2004. Vet. stanica 36, 253.
- KARLOVIĆ, M. (2005.d): In memoriam Zlatko Kovačić 1926. – 2004. Vet. stanica 36, 199
- KARLOVIĆ, M. (2005.e): In memoriam Josip Obrovac 1941. – 2005. Vet. stanica 36, 190.
- KARLOVIĆ, M. (2005.f): In memoriam Paško Paleka 1945.–2004. Vet. stanica 36, 189.
- KARLOVIĆ, M. (2006): In memoriam Geza Almadi 1930.–2005. Vet. stanica 37, 189.
- KARLOVIĆ, M. (2007): In memoriam Ivan Čatipović 1937.–2007. Vet. stanica 38, 382.
- KARLOVIĆ, M. (2010): In memoriam Dragutin Cesar 1936.–2004. Vet. stanica 36, 253.
- KARLOVIĆ, M. (2011): In memoriam Slavko Hačić 1944. – 2009. Vet. stanica 42, 395.
- KARLOVIĆ, M. (2012): In memoriam Rajko Obradović 1934.–2010. Vet. stanica 43, 98.

IN MEMORIAM

Mr. sc. Ivan Čaklec, dr. med. vet. (1932. – 2018.)

Dana 30. ožujka umro je velikan hrvatske gimnastike, viši predavač na Kineziološkom fakultetu, doktor veterinarske medicine, trener gimnastike te učitelj skijanja i autonomnog ronjenja. Rođen je 5. kolovoza 1932. godine u Varaždinu. Kao srednjoškolac počeo se baviti gimnastikom. Omladinski je prvak Jugoslavije 1949. i 1950. godine, a 1952. postaje seniorski reprezentativac Jugoslavije u sportskoj gimnastici, s kojom će tri puta nastupiti na Olimpijskim igrama: Helsinki 1952., Rim 1960. i Tokyo 1964., na tri svjetska prvenstva: Rim 1954., Moskva 1958., Prag 1962. i na tri Europska prvenstva: Frankfurt 1955., Pariz 1957.

i Křbenhavn 1959. godine. Najveći je sportski rezultat postigao osvajanjem brončane medalje na Europskom prvenstvu 1957. godine u Parizu na konju s hvataljkama, što je bilo i prvo pojedinačno europsko odličje za hrvatsku gimnastiku. Čaklec je osvojio srebrnu momčadsku medalju na Mediteranskim igrama u Napulju 1963. godine. Bio je seniorski prvak Jugoslavije u gimnastičkom višeboju 1955., 1956. i 1957. godine.

Veterinarski fakultet u Zagrebu završava 1961. godine, a za vrijeme studija veterinarske medicine upisao je i studij na Visokoj školi za fizičku kulturu koju je završio 1968. godine. Za vrijeme studija postaje demonstrator na Katedri za sportsku gimnastiku, 1963. godine izabran je za asistenta iz predmeta Fiziologija čovjeka, a 1969. izabran je u zvanje predavača iz predmeta Sportska gimnastika. Magistrirao je na Fakultetu za fizičku kulturu 1982., a u zvanje višega predavača izabran je 1983. godine. Od 1964. godine djeluje kao trener a 1966. je u Dortmundu trener jugoslavenske muške reprezentacije. Izradio je program rada pionirskih gimnastičkih škola u Zagrebu čiji je ujedno bio i mentor. Ispit za učitelja skijanja položio je 1966. godine, a autonomnog ronioca I. vrste 1967., otkad sudjeluje u nastavi skijanja i školovanju instruktora podvodnih aktivnosti. Predavač je na tečajevima i seminarima za gimnastičke trenere. Majsku nagradu Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu dobio je 1976. godine. Od 1993. godine odlazi u zasluženu mirovinu te postaje član Hrvatskoga kluba olimpijaca.

Djelatnici Veterinarskoga fakulteta u Zagrebu ponosno ističu da je pokojni gospodin Ivan Čaklec završio Veterinarski fakultet, izražavaju duboku sućut njegovoj obitelji, a njemu velika hvala za sve što je napravio. Neka mirno spava i neka mu je laka crna zemlja.

prof. dr. sc. Petar Džaja